

Előfizetési árak:
 Évi 6 ft — kr.
 Félévi 3 „ — „
 Negyedévi 1 „ 50 „
 Heti — „ 50 „
 Egyes szám ára 8 kr.

Kiadóhivatal:
PÉCSETT, Széchenyi-tér 12. sz.
 (Nádosi-féle ház)
 Hová az előfizetések és a lap
 megküldésére vonatkozó felszólalások
 intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

(PÉCSI HIRLAP.)

Megjelenik hetenként kétszer: **szerdán és szombaton.**

Szerkesztői iroda:
PÉCSETT, Széchenyi-tér 12. sz.
 Hová a lap szellemi részét
 illető minden közlemény inté-
 zendő.
 Kéziratok vissza nem adatnak.
Hirdetések
 a kiadóhivatalban vétetnek föl.
 Előfizetések elfogadtnak még
 valamennyi könyvkereske-
 désben.

Egyes számok kaphatók:

Waldinger M. utóda Domján I., Valentin K. fia (Széchenyi-tér), Engel Lajos (fő-utca), Hochrein József és fia (Széchenyi-tér), Böhm Manó (fő-utca) papir- és könyvkereskedésükön

A komoly munka napjai.

(H.) Amint ez előre látható is volt: kemény napokat álltunk ki. A kormány ideges feje nem érte be a saját izgatottságával, fölkorlácolta az egész ország lappangó, el-elyomott izgatottságát s tél közepén nekieresztette a választókat egymás ellen. Hadd érezzék ők is ennek a lelkiállapotnak a kellemetlen hatását! Fölzabadt a pártszünet s ugyancsak csattogott az áldástalan harcz zaja. Aligha folyt le a választás ilyen fékevesztetten, mint ez az idej. A szó legszorosabb értelmében testvérharcz volt ez, melyet itt-ott a kiömlő vér tett még undokabbá. Tisztesség, önértet, becsület — a sárban hentergett egy hónapon át, s még most sem került ki onnan egészen. Föl-föl hangzik még egy sor lövés, ami azt jelenti, hogy a pártok még mindig nem hűtötték le ellenséges gyűlölködésüket.

Nem férfias jellemhez illő ez az utólagos háborúskodás a politikában. Ha eddig folyt a személyeskedés a legszélesebb mederben, (mert hiszen mi más is ma a választás, mint pusztán személyeskedés?) hát legyen most már komoly mérkőzés az elvek érvényre juttatása körül. A győző érje be a személyes diadalával, s tegye félre a személyt, állítsa előtérbe az elvet, mely eddig ugyancsak leghátul húzta meg magát; a legyőzött nyugodjék meg a személyes harcz eldőlésében, keserűségével ne ártson az ügynek, melyért munkálkodnia kell, elveit föntartva ápolja, őrizze s küzdjön a szellem fegyverével, a tudás erejével.

Az országgyűlésre a komoly munka napjai következnek most, melyekhez higadtabb megfontolás, bölcs előrelátás szükséges. A múlt országgyűlés egy csomó elintézetlen ügyet hagyott örökbe az új képviselőházra. Nehéz gondokat fognak ezek okozni amúgy is a most megválasztott honatyáknak, kiknek nehéz napok tűzpróbáján kell keresztülesniük mindjárt az első megtelepedésükkor. Az országos vihar összesűrűsödik ott a képviselőházban, ahol nem mindennapi tusára lehetünk elkészülve.

Oda irányozzuk hát most figyelmünk látócsövét. Az elvek harca érdekeljen bennünket, egész honfui odaadásunkkal kísérjük annak minden fázisát; mert hiszen onnan kapjuk meg mi polgárok a jelszavakat, az ott gyújtott tüzek táplálják a mi tüzünket, az ott hirdetett ígék erősítik meg a mi meggyőződésünket, az ott irányított sors a mi sorsunk.

Az ország, a magyar haza ügye mindeneknél előrébb való; háttérbe kell hogy szorítsa a mi személyes pártoskodásunkat, pártszünetből keletkezett magán bajainkat, melyeknek folytonos izgatása most már oktalan cselekedet, meddő önmérsztés, melylyel a köznek cseppet sem használunk — elvonván figyelmünket amattól — csak ártunk önmagunknak, a társadalomnak, melyben egymásközt egymásra utalva vagyunk.

Az országgyűlést megnyitó királyi szó legyen a végleges „lefúvó“-ja az országos pártoskodásnak és egyéni berzen-

kedésnek. Álljuk meg férfiasan a helyünket: győzők és legyőzöttek. Gondoljuk meg mind a ketten s valljuk is be őszintén, hogy nem mindig az elv győzött, ahol a zászló győzött, s nem is az elv bukott el, ahol bukással végződött a harcz.

A választások eredménye a következő:

kormányparti	jelöltre szavazott	242 kerület,
függetlenségi párti	"	86 "
nemzeti	"	62 "
48 as	"	16 "
pártonkívüli	"	7 "
		413

A két függetlenségi pártnyalat összesen tehát 102 mandátummal rendelkezik, s a nemzeti párttal együtt az ellenzék 164 szóval állnak a kormánypart 242 „igen“-jével szemközt. A kormány többsége ezek fölött 78.

HIREK.

— (A sorozás Pécssett.) Az idej ujonczállításra az 1871-ben 1870-ben és 1869-ben született hadköteleseket hívják föl. Márczius elsején az első korosztálybelieket, vagyis az 1871-ben született hadköteleseket, valamint a büntetésből a korosztály és sorsszám rendjén kivül állítandó egyéneket veszik vizsgálat alá. Márczius 2-odikán a második és harmadik korosztályba tartozók kötelesek megjelenni, vagyis azok, akik 1870. és 1869. évben születtek. Márczius 3-odikán azon vidéki illetőségű védkötelesekre kerül a sor, kik Pécssett leendő állításukra engedélyt kaptak. Az ujonczozást ezúttal a Scholz-féle sörzsarnokban tartják meg, s az naponként délelőtt 8 órakor kezdődik. A ki a sorozásról kellő ok nélkül elmarad, azt karhatalommal vezetik elő,

A „Pécsi Figyelő“ tárczája.

A mi gárdánk.

— Levél a szerkesztőhöz. —

Igen tisztelt szerkesztő úr! Falusi leány vagyok, vagy a hogyan önök csúfolnak minket: falusi liba. No jól van; legyen nyugodt, mi ezért a vakmerő titulust nem aprehendálunk ám meg, csak arra figyelmeztetjük, kedves szerkesztő úr, hogy a mily lenézőleg írnak, maguk írók, mi rólunk, falusi libáskákról, épp olyan magasztosan tudunk mi írni önökről.

Lássá, tegnapelőtt nálunk voltak az Irénék. Ezek a mi szomszédjaink, a kik nemrég jöttek le Budapestről ide közénk, falusi libák közé. Képzelteti, hogy az ő gondolataiknak csak egy a Mekkája: Budapest. Ha arról van szó, hogy hol olesőbb a liba, bizonyosan azt felelik rá, hogy Budapesten. (Pedig az én cousine-om, a ki már négy év, hogy ott fönn lakik, mindig a drága piacról panaszkodik anyáskánkhoz intézett leveleiben.) Még ha egy pár keztyű kell, még azt is Budapestről hozatják. A salonjuk asztalán csupa budapesti lap fekszik, s még hozzá az is a javából. A Pécsi Figyelőnek még hírét sem ismerték; csak a mióta ők a Magyar Salon-t nekem odaküldözték, azóta renyvanche-irozom nekik a Pécsi Figyelő t.

Ők csak Várady Antalt, Kiss Józsefet, Sipuluszt, Ambrus Zoltánt, Bartók Lajost és Bródy Sándort ismernek, s ezekért a nevekért élnek-halnak. Ha aztán én, ostoba falusi libácska, egy-egy pécsi író nevét emlegetem, mindig azt felelik rá: „Még nem ismerem, majd ha Pestre kerül.

Ezek után ne csodálja, kedves szerkesztő úr, ha én főzőkanál helyett a pennához nyulok azzal az erős szándékkal, hogy a mi kedvenc író-gárdánkat, nekik bemutassam; mert higgye el, ha szóval mondanám, nem hinnék el.

Abban a szerencsés helyzetben vagyok, hogy a bálós- napokon gyakran megfordulok Pécssett, s így az én írómat nemcsak műveikből, hanem jobbára személyesen is ismerem. Itt van mindjárt

Koroda Pál,

ki tulajdonképen a fővárosé, de jelenleg inkább a mienk. Pécssett lakik, s igen gyakran ír a „Pécs“-nek is. „Ostrom“ című vigjátékát a napokban olvastam el, s azóta „Örök harag“ kötetem és Palágyi Lajos között, a ki egyik félhivatalos fővárosi lapban nem úgy nyilatkozott erről a műről, mint a hogyan azt én szeretném. Különbözn még sem! Kibékülök Palágyi Lajossal, neki van igaza: Koroda hibázott, főleg akkor, mikor Leventéje szavaival mirőlünk, nőkről, olyan kiméletlenül rántja le az — álarcot. Azonban mégis megígérem neki, hogy, ha darabját a nemzeti színháznál elfogadják, addig „ostrom“-lom apácskát, míg föl nem visz Buda-

pestre, hogy az „Ostrom“ előadásán én is tapasztolhassak. Ő velem beszéltem még a legkevesebbet, mert szörnyű komoly ember, a ki keveset beszél, de annál többet figyel.

Miután pedig mi falusiak még félig-meddig benne vagyunk a választási mozgalmakban, önkéntelenül is eszembe jut

Várady Ferencz

ez a sokoldalú íróember. Őszintén mondván, én jobban szeretem a prózáját, mint költeményeit. Lehet, hogy talán azért, mert a multkori „Jó éjszakát“ című költeményét éppen akkor találtam elolvasni, mikor a Vicza-lány fölkelte; de ez a vers annyira hatott reám, hogy szokásom ellenére megint csak elaludtam, s mikor fölébredtem, hát a papától meg a mamától olyan aprehenzív-szidást kaptam a későnkelet miatt, hogy azóta sehová sem visznek. Kell-e ennél nagyobb büntetés egy tizenhat éves leányra? Én őt igen jól ismerem. Vig, nagyon vig ember, s azért haragszom reá, ha költeményeiben sirni látom. Prójájából egy férfit szól, költeményeiből ellenben egy gyenge, csüggedő ifju.

Sokoldalú ember, az bizonyos. Volt szerkesztő és — (szabad ide írnom?) — országgyűlési képviselő-jelölt. Hiába, itt is csak bevált az a közmondás, hogy író-ember ritkán szerencsés a — politikában.

Már egészen másképp gondolkodik az ő szerkesztő-utóda

dr. Muki,

a mi Sipulusunk. Ez a mulattató, pajzán kedvű

s ha ekkor sem tudja igazolni elmaradását, 10 frttól 100 frt pénzbüntetéssel büntetik. Aki szándékosan nem jelenik meg az állításra, azt katonaszökevénynek tekintik s 1—2 évi hosszabb szolgálattal, esetleg 3 naptól 2 hónapig terjedhető pénzbüntetéssel büntetik meg. A családfőntartók a kimentést kérő fölszólalásukat február végeig nyújthatják be; ugyanez ideig kell tolyamodniok a póttartalékba való besorozás kedvezményére törvényes igényével bíróságnak, papjelölteknek, népiskolai tanítóknak, tanítójelölteknek, tanítóképezdészeknek és végre az öröklött mezőgazdaságok birtokosainak.

— **(Barossról.)** Még mindig teljes bizonytalanságban vagyunk afelől, hogy Baross, kit a magyar király a Lipót-rezd nagykeresztjével, a német császár pedig a vörös sasrenddel tüntetett ki, melyiket fogadja el? — nem a keresztet — hanem a mandátumok közül. Hogy Szombathelyt nem fogadja el, az már bizonyos. A választás tehát Pécs és Győr között történik. Azt hisszük — Barossnak ez a két mandátum nehezebb „kereszt”, mint az a másik kettő, mert amazoknál mind a kettőt elfogadhatta.

— **(A Pécsi Dalárda estélye)** kellemes mulatsága volt a dalegylet pártoló tagjainak, kik oly nagy számban jöttek el hallgatni az ő dalárdájukat s áttáncolni egy rövidnek tetsző estét, amilyen szám ritkán gyűl össze ezeken az alapszabályszerű estéken. A négyeseket s a körtánczókat 100 páron fölült tánczolták Rác Gusztíák muzsikája mellett. Az estély bevezetésül a dalárda öt kardalt adott elő, ezek között Gaal Ferencnek újabb szerzeményű, klasszikus „Honfida”-át, melyet az országos dalversenyen az összes dalárdák fognak énekelni. Általában a műsoron ezuttal — Hoffernek az eredeti kompozíció szerint újra kiadott „Tarka madár”-ján kívül — mind olyan darabok voltak, melyeket a nyári országos dalverseny összkarában fognak előadni, s melyeket a versenyző dalegyleteknek előzetesen nyilvános hangversenyen elő kell adniok. Mondanunk sem kell, hogy a karok előadása gondos gyakorlásról tanuskodott.

— **(Hymen.)** Troll Ferenc dr. Siklós legifjabb ügyvédje hétfőn délelőtt vezette oltárhoz menyasszonyát Beck Mariska kisasszonyt. A fényes esküvő a székesegyházban ment végbe s a szertartást a vőlegény nagybátyja, Troll Ferenc praelatus végezte. — Kedden délelőtt a pécsváradi görög nem egyesültek templomában tartotta esküvőjét Mihálicsics György honvédszázados, a „stoláci bős”, Varga Tekla kisasszonnyal, Varga Antal ráczvárosi kádár-mester leányával.

— **(Fölolvasások.)** A kereskedő ifjak

egyletében hetenkint érdekes fölolvasások folynak. Nemrég Körösi dr. főreáliskolai tanár értekezett ott, legutóbb pedig Ágh Timót dr. főgymn. tanár olvasott föl, — ez utóbbi a tenger kulturhistóriai jelentőségéről, amely témával s annak talentumos földolgozásával nagy élvezetet szerzett hallgatónak, kik zajosan tapsolták meg a lelkes fölolvasót.

— **(Iskolák bezárása.)** A vidéken egyik járvány a másikat éri, s a községi iskolákat egymás után zárják be az iskolás gyermekek közt grasszáló járványok miatt. Legutóbb Karancs és Kis-Kőszeg (Batina) község iskoláit záratta be a megye alispánja.

— **(Sauska János temetése.)** Mohácsról írjak lapunknak: F. hó 8-án Arcoban elhunyt somberekki Sauska Jenő f. hó 18-án temették Baarbán, az uradalmi kápolnában levő családi sírboltba. A rokonságon, Pilaszánovits Pál és neje Pécsről, báró Mirbach Ferenc és neje, úgyszintén Theofil és neje szül. báró Mirbach Valéria — s a falu népén kívül sokan vettek még részt a temetésen a vidék intelligenciájából, így Mohácsról Trixler Károly főszolgabíró, Materényi János járásbíró, Német Lipót (nejével), Varga Alajos és Margitai Péter ügyvédek, dr. Rüll János tb. járásorvos (nejével); Duna Szekesről Szandtner Antal plébános, Gosztonyi Jenő káplán, dr. Klein Miksa orvos, Freytag Lajos körjegyző, Bács megyei Rezső számtartó, Hága József főtanító; Somberekéről Gerjovits József körjegyző, Herr tanító stb. — A szertartást végezte Szalczér Sándor baari plébános — Gehring Fülöp somberekki pléb. és Paulai Ferenc somberekki káplán segédletével.

— **(Halálozások.)** Eicher Istvánné, született Zdrahal Ernesztin e hó 17-én 25 éves korában, zavartalan boldog házasságának első évében, influenza következtében elhunyt Kis-Dorogon. A fiatal asszony, ki még első menyecske-évet élte, a pécsi szépek közül való volt s itt megdöbbenve s nagy részvéttel fogadták korai halálát. — Özv. Joó Jánosné, szül. Lindemayer Anna, a pár nap előtt elhalt Halász István tanfőlügyelő anyósa, e hó 18-án 81 éves korában elhunyt Pécsen.

— **(Panasz a gáztársulat ellen.)** Sokat lehetne bizony beszélni és írni a mi gáztársulatunk ellen. Utópiákkal vesződő emberek bele is koptatták már a tollukat; de hát ez meddő tintafecsérlés volt, miközben az idő is elfecsérelődött. Az effélékben többet használ a cselekvés. Úgy látszik, végre a fogyasztó közönség is — mely pedig annak idején, mikor a lapok az ő érdekében hallatták szavukat, bizalmi nyilatkozatokkal tette eredménytelenné a sajtó helyes és alapos akcióját — megtört a sok mizéria elviselésében s most már türelmet-

lenkedni kezd a gáztársulat spekulatív elvei szerint előállított világító-szesz rosszasa és drága volta miatt. Össze is állt egy csomó nagyfogyasztó s fölszólalással fordul a társulathoz, hogy srófolja följobb a légszesz világító erejét s ugyanakkor srófolja lejobb a világítás tarifáját. Azzal fenyegetőzik ez a tekintélyes fogyasztó csoport, hogy ha sérelmeit nem orvosolják, megindítja a mozgalmat a Pécsen létesítendő villamos világítás érdekében. Hogy ez a panasz és fenyegetőzés nem üres szóbeszéd, arra nézve igen erős garancia az a névsor, mely e panaszlevél alatt olvasható. Ott állnak eddig: Schapringer J. czég, Reinfeld A. kereskedő, Pintér József fakereskedő, Ribay Ferencz kávé, Bedő Károly kávé, Kindl József, Taussig Zsigmond kereskedő, Ullmann M. Károly banktűzletulajdonos, Taussig Armin kereskedő, Engel Lajos könyvkereskedő és nyomdász, Szállasi Alajos kávé, Schaffer Béla kávé, Hirschfeld N. sörgyáros, Mitzky M. Pollák Soma, Roth és Rosenthal, Klein testvérek, Pfeffermann és Schön kereskedő czégek, Feiler Mihály nyomdabérlő stb. — szóval azok, kiknek hónaponkénti gázfogyasztásuk 50—150—200 frt között variál, s a kik után valószínűleg még nagyon sokan alá fogják írni. Hogy a társulat mit szándékozik tenni, még nem tudjuk; de ha azt határozza, hogy nem változtathat az állapotot, s a panaszos felek csakugyan állnak a fenyegetésük mellett, úgy nagyon valószínű, hogy a gáztársulat — első lesz azok között, akik ajánlatot fognak benyújtani a villamos világítás keresztül vitelére.

— **(A honvéd laktanya kiépítése.)** A honvédelmi miniszter leirt a városhoz, hogy a honvéd laktanyákat, t. i. a gyalogságin kívül a huszárságit is, mielőbb bővítsék ki, mert a jelenlegiek a kívánalmaknak már nem felelnek meg. A város nyomban bizottságot küldött ki, hogy a katonaság részéről kiküldöttekkel tegye tanácskozás tárgyává az ügyet. Az ekként megalakult vegyes bizottság előtt a tárgyalások folyamatban vannak és hihető, hogy már a nyáron meg is kezdődik az építkezés.

— **(Helyi érdekű vasút Pécsről D.-Miholjáczig.)** A kereskedelmi miniszter újból egy évről meghosszabbította az engedélyt Schapringer J. pécsi lakosnak a Pécsről Pogány, Szilvás, Bosta, Viszló, Terehegy, Harkány és Drávaszabolcs községeken át Miholjáczig, továbbá Harkánytól Siklósig tervezett gőzmozdony közúti, esetleg helyi érdekű vasútvonalra.

— **(Ingyen fürdők tisztviselők részére.)** Herzka Imre dr. karlsbadi orvos a

író, valahányszor csak a pennához nyúl, mindig jókedvében lehet. Szinte látom, hogy maga is jóízűeket nevet tarka-barka bohóságain. Jól emlékszem, a nyáron volt még, mikor az utolsó tárczacikke megjelent e czímen: Szent Istvánkor. A papa, a ki különben igen igen komoly ember, szinte megpukkadt a nevetésben; s akkor tette meg azt a hallatlan csodát, hogy a Pécsi Figyelőnek még a hirdetéseit is elolvasta; sőt mi több addig-addig biztatta az ispánját, míg az is az előfizetők közé került. (Ugy-e, hogy ott van?*)

Ezen utolsó tárczacikke óta a mi dr. Mukink szépségesen elhallgatott. Avagy pardon! ír ő még sokat, nagyon sokat; hiszen majdnem minden számban ő írja azt a csúnya hangu vezércikket, a miért nemesak a nagymamám, hanem még én is haragszom rá. Igaz, most jut eszembe, hogy nemsokára megküldi a „Fotografikát”-at. Jó is lesz egy kis kibékítőre, mert a választások alatt ugyancsak megharagudtunk rá.**) Még többet ír nek róla, de ő az oka: miért nőtült meg. Mi leányok ugyanis sokkal jobban szeretünk nőtlen fiatal emberekről írni (és beszélni), a kik közüljitt van mindjárt a legfiatalabb poétánk:

Kéry Gyula,

*) Az előfizetők között mindössze egyetlen egy is pán van, az is csak f. Szerk.

**) Már az igaz, hogy az Isten ne sajnálja akár-ová tenni azt a csúnya politikát. — A szerk.

ez az előkelő megjelenésű, kedves fiatal ember, a ki örökké gyászban jár, mintha csak gyászolna valakit. Ő a legfiatalabb poéta, és mégis a legöregebb. Legalább költeményeiben olyan filozófia és világnézet rejlik, hogy az egy tapasztalt, idősb embernek is diszere válnék. Vannak kedves szerelmes dalai is; de mikor igazán ihletből ír, akkor rendesen a lét örök problémáival foglalkozik. „A század vége” című költeményét imakönyvemben hordom; de nemesak én, hanem anyácskám is. Egy éve, hogy ismerem, s ez alatt is óriási haladást látok munkáiban, s ha ez így folytatódik, úgy nemesak kintű zournaliszta, hanem előkelő költő is lesz belőte. Eddig esodáltam és tiszteltem; de a mióta a jogász-mulatságon az első négyest vele tánczoltam, azóta — szeretem is.

A mi ő a költészetben, az

Sz—sz

a prózában. Nem tudom elgondolni, nem is sejtem, hogy kit rejt ez a két sziszegő mássalhangzó; annyi azonban bizonyos, hogy idézetekkel és idegennel idegenebb szavakkal földiszített tárczáit mindig egy conversations-lexikon segítségével olvasom. Témája mindig érdekes, és plasztikai irányú fölötte csodálatos. Már jó ideje, hogy elnémult. Talán meghalt? Vagy az ő mestere Maupassant sorsára jutott? Isten ments!

Igaz, itt van helyette a modern

Thanatos,

a kinek eddig csak két tárczáját olvastam; de ezek már is intelligenciáról, tisztult-izlésről és

nagy műveltségről tesznek tanúságot. Egy-egy cikke valóságos „kirakata az olvasottságnak és idézeteknek.”

Találgatom, hogy ki lehet ez az irodalmi masque, a ki talán csak a farsang alatt tréfálja meg az olvasóit, s majd a farsang után bemutatja valódi nevét. Ugye szellemes masque, maga megteszi a kedvünkért?

Lám a mi dalos madarunk,

Zoltán Vilmos

nem rejti el magát. Ő az aranyos csalogány-dalaival örökké köztünk van, s ismerjük is mindannyian. Ha Pécsre megyünk, rendesen ott találom őket (igen őket, mert Zoltán Vilmos és Kéry Gyula: Castor és Pollux) a korzón. Az egyik vékonyka cigárette-el, Zoltán pedig az ő hosszú, csunya virginijával a szájában sétál. Minő ellentét! Mig Kéry tekintetével a „meszesességbe” néz, addig Zoltán ide-oda tekintget az ő „csapodár” szemével. Egyszer minket is meglátott. Egy pillanatra megnézett, s aztán tovább szitta azt a kiállhatatlan szivart. De tekintve ettől, ő nekünk, fiatal lányoknak, a legkedvesebb poétánk. Szívünkbe és szivünkhez szól. Csak egy a hibája, a mi talán minden fiatal emberé, a — csapodárság. Egyszer szökét, másszor barnát szeret és édes Jézuskám! még — asszonyokról is irt. S mi azóta haragban vagyunk vele. Sokkal aranyosabbak voltak dalai, mikor még az ő Árvácskájáról dalolt. Pedig kár neki a leányoktól elpártolnia, mert hi-

fürdői óhajtó hivatalnokok részére (a XII. rangtól VIII. rangostáig bezárólag) ingyenes teljes gyógykezelést, lakást stb. ajánlott föl. A kik ezt igénybe venni kívánják, márczius 15-ödikéig nyujtsák be a m. kir. belügyminiszteriumhoz kérvényüket. Ugyane kedvezményt nyujtja Stankovszky karlsbadi orvos és Winter Sándor, a pöstyéni fürdő bérlője is. Az előbbi kedvezményért márcz. 10 edikéig, az utóbbiért márczius végeig kell folyamodni a m. kir. belügyminiszteriumhoz.

— **(Eltűnt gimnazista.)** Wacsadla Teréz János utca 7. sz. házában lakó kosztos asszony azt jelentette a rendőrségnél, hogy a nála lakó Marx Ferencz, a főgimnázium második osztályába járó tanuló e hó 8-adika óta eltűnt. Azon napon délelőtt még iskolába ment, de onnan többé nem tért haza. A rendőrség most körözteti az ifjút, akinek személyleírása ez: 13 éves, termete — korára nézve magas, arca széles, arc-csontjai kiálló, arcszíne halovány, haja világos barna, szeme és szemöldöke sötét, orra széles, szája rendes, fogai jók. Ismertető jele: beszéd közben kissé dadog. Aki az eltűnt hollétéről tudomással bír, jelentse be a rendőrkapitányságnál.

— **(A mi gárdánk.)** Ily czim alatt igen érdekes tárczát közlünk mai számunkban. Érdekessége az, hogy nő írta, hogy szellemesen írta meg, s hogy rólunk, pécsi íróemberekről ír. A hang kissé hízog ugyan, de nem elbizakodottá tevő. Jobbára a „Pécsi Figyelő“ munkatársaival foglalkozik, kiknek legtöbbször a „Pécsi Figyelő“ (Pécsi Hirlap) kertjében izmosodott meg, Valóban magunk is most, e tárcza hatása alatt, estünk gondolkozóba a fölött, hogy milyen nagy az a gárda, mely a „pécsi írók“ szerény czimével beéri. A tárcza tudni illik koránt sem merítette ki a névsort, mely a pécsi írókról összeállítható volna; de bár csak a fiatalabb generációnak néhány tagjával foglalkozik is, egy érdeme mégis van: hogy a közönség köréből kerülve ki, végre szentel néhány sort azoknak is, akik folytonos önképzéssel, tehetségük megerősítésével, a szép iránt való tiszta lelkesedésükkel a közönségért munkálkodnak, sok, nagyon sok sort rónak össze a közönség élvezetére, anélkül, hogy az elismerés palmafájáról csak egy szalagnyi levelet juttatott volna nekik a közönség, sőt anélkül, hogy erre számítani is elég gyengék lettek volna. A gyöngéd kézvonásokkal megírt tárcza szép írónője ritka jelenség hát előttünk. Lehet, hogy e tárczája fordít is egyet a közönség eddigi elzárkózott magaviseletén, melyet a mi helyi irodalmi életünk iránt tanusított. A mi olvasóink, kiket különben a

szen Hugo Viktor is megírta azt a fönonomás igazságot, hogy „az asszony hálátlan portéka.“

De most látom csak, hogy nagyon hosszúra terjed az én levelem; de lássa, kedves szerkesztő úr, mikor mi falusi libák a pennához nyulunk, hasábotak tudnánk összeírni arról, a mit — vagy ha úgy tetszik a kit — szeretünk. Mert ez az én levelem sem más ám, mint egy szerelmes levélke, melyért tudom sokan megáprehendálnak. Szegény Indigó-pinty, Naszódí I., Karay Anna, Aggteleki U. Ferencz, a névtelenül dalogató Bolgár Kálmán, a mi poétáink nesztora s a többiek bizonyára megnehezeltnek a mellőzésért; de ha egyszer több időm lesz, róluk is fogok írni. Most t. i. már az időből is kifogytam. Anyácska ugyanis kint a konyhában szorgoskodik, nekem pedig már délelőtt meghagyta, hogy a spajzban a régi paradicsomos üvegeket nézzem át, vajjon rendben vannak-e. Irénék azonban annyira megharagítottak az ő negligenciájukkal, hogy egészen megfeledkeztem a dunsztosról, spajzról, paradicsomról — és ezek helyett, nagyvárosi leány módjára, az én kedvencz íróimról ábrándoztam. Látja, kedves szerkesztő úr, ilyen a falusi liba.

Fogadja üdvözetemet a gárda többi tagjaival együtt, s csak arra kérem, hogy soha, de soha el ne árulja nekik, hogy ki ez a bohó
Erzsike.

főntebb emelt vád nem illet, mert ők szoros lelki rokonságban vannak lapunk révén a mi írónkkal, bizonyára nagy érdeklődéssel fogják olvasni ezt a kedves kis csevegést.

— **(Perczel Béni a Ház jegyzője.)** Jól értesült helyről írják, hogy Perczel Béni, a siklósi kerület országgyűlési képviselője a képviselőház egyik jegyzőjévé fog választatni. Perczelnek a hirt rokona, Perczel Dezső képviselő írta meg Szapáry miniszterelnök megbízásából.

— **(Szeszély.)** Danteról írják, hogy mikor a kies Provance-ban tartózkodott, a honnan ő az „imádott“ Primaverahoz azokat az örökbecsű költeményeket írta, történt egyszer, hogy egyik husvéti szombatn levelet kapott egy francia monsieurtól, a ki levelében a többek közt azt írja Primavera-ról, hogy az egyik lett a legkaczerább francia nőknek, a ki — mióta Dante elutazott — folyton más udvarlók-kal sétál a Boulevard-okon. Dantet e hir, bár erősen kételkedett annak valóságában, mégis annyira meghatotta, hogy — úgy, mint mindig — ezuttal is a természetet kereste föl, s a Provance egyik legszebb kirándulási helyén keresett vigasztalást. Gyönyörű tavaszi nap volt, s a fák tövében rejtőzködő ibolya-bokrok már javában illatoztak. A költő az esti órákban hazatérvén, hosszú küzködés után elaludt. Másnap, husvét vasárnapján, a harangok ünnepi kongására ébredt föl, s mikor az ablaknál kitekintett, s látta, hogy az egész vidéket magas hótakaró fűdi; így kiáltott az éppen szobájába lépő barátjához: „Most látom, hogy nemesak az asszonyok szeszélyesek, hanem maga a természet is az!“ A mit Dante a múltban mondott, azt mondhatjuk mi a jelenben. Mostani időjárásunk ugyanis a természet szeszélyét a legeklatansabban igazolja. Egyik napon valódi tavaszi reggelre ébredtünk, a másikon már, a hova csak a szem tekint, mindenütt havat lát. És ez így megy hónapok óta. Egy azonban mindig álhatalatosan megmarad — a sár, melyhez mi pécsiek már annyira hozzászoktunk, hogy szinte rosszul esik majd, ha egykor eljő az idő, mikor Pécsen is kellőképp fogják gondozni az utczákat. Mi pécsiek ugyanis a nagy Dante mondását még avval toldhatjuk meg, hogy nemesak az asszonyok és maga a természet, hanem Pécsen még az utczaseprő is — szeszélyes.

— **(Állami kedvezmények a filloxera által pusztított területekre.)** A pénzügyminiszter tekintettel arra, hogy a szőlőbirtokosok egy tekintélyes szőlődezsma-váltság-tartozások elengedésére vonatkozó igényeit a meghatározott időben bejelenteni az illető pénzügyi igazgatóságnál elmulasztotta, a bejelentések határidejét 1892. augusztus hó 1-ig meghosszabbította.

— **(Iparosok békéltető bizottsága.)** A „Pécsi ipartestület“ előjárósága a békéltető-bizottságot újból alakítja meg s azért ezen bizottság 18 segédtagjának megválasztása czéljából folyó évi február hó 28-án délután 2 órakor a városház közgyűlési termében már most második ízben gyűlést fog tartani, a melyhez a testülethez tartozó iparosok összes segédeit meghívta. A békéltető bizottság megalakulása után 1892. évi márczius hó 1-től kezdve az iparosok és segédcszemélyzetük között fölmerülő azon surlódásokat és vitás kérdéseket, — melyek a munka- és tanviszony megkezdésére, folytatására vagy megszüntetésére, annak tartama alatt fönnálló kölcsönös kötelezettségek teljesítésére, munka vagy tanviszony megszüntetéséből keletkező kártérítési követelésekre vonatkoznak, az ipartestület békéltető bizottsága fogja, a testület hivatalos helyiségében — Megye-utca 21. sz. a. (kath. legényegylet átellenében) elintézni.

— **(Vallásos érzelmek ápolása a hadseregben.)** A közös hadügyminiszternek szándéka a közös hadsereg legénységét ajtatoságra oktadni s e czél elérésére elrendelni, hogy

a legénységet gyakrabban „vezényeljék“ a templomba. Az Armeebblatt közli a közös hadügyminiszternek a hadtestparancsnokokhoz intézett erre vonatkozó rendeletét. Belopoticzky Kálmán tábori püspök ajánlotta a közkatona templomba vezetését a hadügyminiszternek, Galimberti pápai nunczius utasítására. A rendelet így hangzik: „Tudomásomra jutott, hogy a szolgálati szabályzat 58-dik §-át, mely a legénység istentiszteletére vonatkozik, nem veszik mindenütt kellőképpen figyelembe. — Ugy látszik, hogy a katonai személyeknek nem teszik eléggé lehetővé azt, hogy az istentiszteletet megtartsák s hogy sok helyen a fölfogás uralkodik, hogy havonként csak egyszer kell a legénységet a templomba vezetni. Olyan helyőrségben, melyben polgári papok végzik a katonai papi teendőket is, a legénység még ritkábban van abban a helyzetben, hogy vallási kötelességeinek eleget tegyen. Tekintettel arra a nagy befolyásra, a melyet a vallási érzések ápolása a katona erkölcsére gyakorol, indítatva érzem magamat, a fentidezett rendszabályzat 58. §-ára figyelmeztetni és hangsúlyozni, hogy az idézett §. második bekezdése szerint a legénységet legalább egyszer kell havonta templomba vezetni. Továbbá sajnálattal tapasztaltuk, hogy a tisztek, jelestül az ifjabbak, nem úgy viselik magukat a templomban, a mint azt az istentisztelet komolysága és méltósága megköveteli. Meg vagyunk győződve azonban, hogy elegendő lesz rámutatni arra, hogy a tiszteknek példát kell adni a legénységnek, hogy e szórványos jelenségek kiveszszenek.“

— **(Regénymánia a konyhában.)** Egy ügyes szatócs igen élelmes módon hódítja magához a szakácsnékat, hogy tőle vásároljanak. Összevásárolt ugyanis több mázsa regényt és ezt ivekre osztva csomagoló papirosnak használja és így a szakácsnék, kik hónapokon keresztül ettől a szatócstól hozták házi és konyhai cikkeit, egy teljes regénykötetet kaptak. A boltban ennek folytán a következő jelenetek játszódtak le:

— Kérek egy kiló kávét a „Szomorú kertész“ negyedik ivébe csomagolva.

— Egy darab szappant a „Normafa titka“ hatodik levelébe csomagolva.

— Két deka sajtot „Szóktetés a zárdából“ czimű regény hatodik levelébe csomagolva.

— Kérek a „Tintacseppek“ hatodik ivébe 19 krért kulimászt . . .

— Kérek az „Élő képek“ folytatásában egy félrud szalámit.

A kereskedő ugyan kintűnő üzleteket csinált ezzel a spekulációval, de a cseléd tartó gazdák már kezdenek ellene föllépni, mert összes cselédségük olvas, a helyett, hogy munkáját végeznék.

— **(Főherczeg a Somogyi színházában.)** Ferencz Ferdinánd főherczeg, ki Sopronban székel, a hét folyamán már négy szer volt a magyar színházban és mindig végig nézte az előadásokat. Kedden megtörtént az is, hogy „Az apósok“ cz. vigjáték volt hirdetve és délben irt Somogyi igazgatónak, hogy ha lehet, adassa „A madarász“-t, mert a multkor végig nézte és nagyon megtetszett neki. Rögtön jelentéseket hordtak szét és „A madarász“-t adták, még pedig oly kintűnő előadásban, hogy a főherczeg ismét bevarta az operette végét és vendégeivel együtt sokat tapsolt a szereplőknek.

— **(Pályázat menyasszonyok részére.)** A Gizella-alapítványnak két 200 frtos helyére pályázat hirdettetett. Az alapítványra igényt tarthatnak tisztek leányai vagy árvái, kik menyasszonyok. A bélyegtelen folyamodványok a keresztlevéllel és a közel jövőben történendő férjhez menetelre vonatkozó igazolvánnyal fölszerelve 1892. márczius 31-ig a Gizella-alapítványra ezimezve Bécs IX/2 Maximilian-Platz 2. küldendők.

— **(Az államtisztviselők katonai szolgálati viszonyai.)** Az új véderő-törvény, melynek intézkedései oly súlyos terhet raknak a nemzet intelligens fiatalságának vállaira, kényszerítve őket arra, hogy a katonai bölcseséget egy idegen nemzet nyelvén sajátítsák el s ha e hazafias önértüket mélyen sértő föladatnak megfelelni nem képesek, őket a második évi szolgálat szégyenletes büntetésével sújtja, — sok tekintetben az államtisztviselők anyagi érdekeit is érzékenyen érinti. A régi katonatörvény ugyanis úgy intézkedett, hogy a hadkötelezettség lerovása végett bevonuló állami

tisztviselőknél és alkalmazottaknál a hivatalból tényleg bekövetkezett eltávozásuk napjától számítva, még három havi fizetés járt. A belügyminiszter most arról értesítette a törvényhatóságokat, hogy az új véderőtörvény életbeléptetése következtében a régi szabályok hatályon kívül helyeztetnek, s helyettük következő új intézkedések lépnek életbe: Ha a hadkötelezettségben álló hivatalnokok, szolgák hadszolgálati kötelezettségük lerovása végett akár rendes, akár tényleges szolgálatra behivatnak, rangjuk és hivatali minőségük megtartása mellett számfőltöttiké válnak s állomásuk betöltendő, illetményük távozásuk napjától azonnal beszüntetendő és főlvevett illetményeiken főlül egyéb javadalmazásban vagy segélyben nem részesíthetők. Tényleges szolgálatauk letelte után pedig az erre vonatkozó okmányaikkal 30 nap alatt okvetlenül jelentkezniük kell előjáróságuknál, mely azután intézkedik elhelyezésükről, illetőleg jelentést tesz az illető miniszternek és saját költségén újból leendő elhelyezésükig előbbi illetményük utalványozása mellett főlöttük rendelkezik. Ugyaníly elbánásban részesülnek azok is, a kik időleges fegyvergyakorlatokra vonulnak be.

— **(Katonatisztek özvegyeinek összeírása.)** A cs. és kir. 52-ik hadkiegészítő parancsnokság összeírja azon katonatiszti özvegyeket, kik az 1887-ik évi XX. és 1891-ik évi X. t. cikke értelmében nyugdíjban még nem részesültek — és pedig azon okból, hogy megállapítható legyen, vajjon — a hivatkozott törvények hatálya, — a rendelkezésre álló alap mellett — kiterjeszhető-e a jelzett özvegyekre is. Főlhívja tehát a hatóság a város területén tartozkodó oly katonatiszti (katonai hivatalnokai) özvegyeket, kik a törvényes nyugdíjban azért nem részesültek, mert a férj 1887-ik évi április hó 30-án már elhunyt, — hogy legkésőbb május hó 1-ig saját érdekükben a cs. és kir. 52-ik számú hadkiegészítő parancsnokságnál (Alsómalom utca 8-ik sz. a.) jelentkezzenek.

*
Főlhatalmazás külön czégjegyzésre. Weiller N. J. pécsi borkereskedő tudomásra hozza, hogy unokabátyját és üzlettársát Weiller Gusztávot, valamint öcsesét Lehner Józsefet külön-külön czégjegyzésre főlhatalmazta.

*
Az I. pécsi czipész társulat táncvigalma alkalmából a betegsegélyző-egylet javára főlűfizettek: Höfler testvérek 2 frt, Kohler Antal czipész Siklósról 2 frt, Rupp János 3 frt, Kindl S. F. 3 frt, Kecskeméty József 2 frt, Szigvárt Ádám 2 frt, Mathern György 1 frt, Poszelt Reinhard 1 frt, Dezsői József 1 frt, Kraus András 1 frt, Reich Gáspár 1 frt, Benzenleitner József 1 frt, Fux József 1 frt, Reich János 1 frt. Maradtunk mély tisztelettel és köszönettel a rendező bizottság.

MŰVÉSZET IRODALOM.

* **A Magyar Génusz** hétről-hétre szebb és tartalmasabb lesz. Legutóbbi száma József főherczeg családjáról hoz érdekes dolgokat, s több aicsúthi kép is elevenné teszi a lapot, mely ezuttal is fényes kiállításban és gazdag tartalommal jelent meg. — Az e heti szám tartalma különben következő: József főherczeg családja körében (czimkép). — József főherczeg legújabb művének előszava, írta József főherczeg. — József főherczeg Fiumében, írta Thewrewk István. — Az aicsúthi kastély főbejárata (kép). — Az aicsúthi tó (kép). — József főherczeg esztergályos műhelye (kép). — József főherczeg sajátkezű levele (kézirat). — József főherczeg a honvédség főparancsnoka. — József főherczeg mint szakács, (írta Thewrewk István) — József főherczeg mint kertész. — „Nagymosás“, (Baditz Ottó festménye). — Éjfélikor, költemény Gonda Dezsőtől (képpel). — „Franc“ elbeszélés, írta Neruda. — „Keletre“, költemény Makai Emiltől (képpel) — Az utolsó Dey, elbeszélés Borostyani Nándortól (három képpel). — Az athléta bal tánczrendje (nyolcz sportkép: „csárdás“, „keringő“, „tipegő“, „négyes“ sat.) — A múlt hét: Udvari hírek; — zenei élet; — irodalom (A Kisfaludy-társaság ülése képpel). — Színház. — Thurn-Taxis Egon herczeg (arczképpel). — Arczképtanulmányok I. (Egy női arczképpel). — Tala nyok; szerkesztői üzenetek; stb. A „Magyar

Génusz“ szerkesztősége és kiadóhivatala Budapest, Kerepesi-út 14. Előfizetési ár félévre 5 frt, negyedévre 2 frt 50 kr. Új előfizetőknek a régi számok is megküldhetők.

TANÜGY.

— **Spitkó Alajos tankerületi főigazgató és az egységes középiskola kérdése.** Csak y gróf, miniszter már egy-két nap óta értekezik a kultuszminiszteriumban az ország jelesebb paedagogusaival az egységes középiskola kérdése főlött. A folyó hó 16-án tartott értekezlet első szónoka Spitkó Alajos tankerületi főigazgatónk volt, kinek e tárgyban tartott beszédét — miután minket közelebből is érdekel — mi is ismertetjük olvasóinkkal. Spitkó Alajos a különböző iskolák általános rendszeréből dedukálja az egységes középiskola szükségességét. A szakiskolák három főcsoportra oszthatók. Az alsó rendű szakiskolák az elemi alapismereteket adják meg. A középfoku szakiskolák fővonását a behatóbb, de praktikus realis alapismeretek képezik, s ezt megoldja a polgári iskola. Oly középiskola tehát, mely a polgári iskola főladatát is megoldja, nem kívánatos. Négyféle szempontból vizsgálja az egységes középiskola szükségleteit: tartalmi-formális, szociális-idealisztikus, szociális-praktikus és végre pénzügyi szempontból. Tanítani kell a vallást, történelmet, nyelvet, irodalmat, természettudományt, matematikát, rajzot. Nagy gondot kell fordítani a hazai történelemre, azonban a világtörténetet sem szabad elhanyagolni. Az új középiskola legfontosabb tárgya: a nemzeti nyelv és irodalom; a magyar nyelv adja meg a grammatika-logikai alapot, melyen azután az idegen nyelveket lehet tanítani. Az ókori ideális kultúra érvényesítésére elégségesek a jó fordítások. A latin nyelvre nézve az a véleménye, hogy annak mégis kötelezőnek kell lennie mindenkire nézve. A czél azonban nem fordítás latinra, hanem a római irodalom megértése. Kulturális szempontból már idegen nyelvre is van szükségünk, azonban két idegen nyelvet ne tanítsanak kötelezőn. A sok nyelvtanulás gyengíti a realitások iránti érzéket és károsan befolyásolja az anyanyelven való fogalmazást. A természettudományokat tanítani kell, de a tanításnak ne legyen szakzerű jellege. Rajz okvetlenül szükséges. A humanioráknak túlsúlyban kell lenniök a természettudományi tárgyak főlött, mert erkölcsi karakterre első sorban a humanus tárgyak nevelik az embert. Két tagozata legyen a középiskolának, az alsó négy osztályu, elemző rendszerrel. Az átmenet a polgári iskolából a középiskolába és viszont lehetőleg könnyű legyen. Különösen hangsúlyozza a pénzügyi szempontokat; nem szabad, hogy az új középiskola e tekintetben nehézségeket okozzon. Ha az elágazás fent csak valamivel erősebb, vagy ha a negyedik elemi osztály a középiskola első osztályává tétetik; akkor legalább három új tanárra és három új tanteremre lesz szükség. Csak teljesen egységes középiskola felelne meg a czélnek, az ötödik osztálytól kezdve kevés óraszámra terjedő alternatív szakbéli tantárgyakkal, a milyen lehetne a görög és francia nyelv, mint tisztán nyelvi studium, magasabb irodalmi czél nélkül.

CSARNOK.

Tövises az élet utja.

Elbeszélés, írta: Karay Anna.

— Folytatás és vége. —

Esküvő után elutaztunk. Messze elszakadtam gyermekkorom színhelyétől és az új vidéken új életet kezdtem élni, nyugodt, elégedett, boldog életet.

Legjobb angyalát adta nekem az ég. Három évig éltünk együtt, három évig éreztem, hogy nincs okom a sors ellen panaszkodni, mert olyan férjet mint az enyém volt, nincs olyan asszony, a ki képes lenne megérdemelni. Megszerettem őt, meg kellett szeretnem szívem mélyéből, igazán — és mikor megszerettem, el kellett vesztenem . . .

Meghalt. Az a régi szivbaj elvitte őt, nem volt képes megmenteni az a főlötte örködve lebegő forró, mindenható szeretet, a mely pedig most nem volt — ha zudott . . .

Mint midőn a folyondár mellől oszlopát kitépik, úgy omlottam a földre vesztésem súlya alatt; ott vonaglottam a földön, mint az örült, fájdalmamban véresre harapva ajkaimat, — mind hasztalan! A halál nem könyörül az élők kinjain, mind hasztalan, az én oszlopom kidőlt.

Imola elhozott magához, a gyöngédség, a figyelem minden nemével elhalmozta és én mégis idegentül éreztem magam közöttük, otthonatlanabban, mint egy széltől kergetett falevél.

Lelkem napról-napra csüggedt, arczom napról-napra halványodott s midőn kitombolta magát a lázas fájdalom s a gyászfátyolt letettem, rémülten vettem észre, hogy életem gyötrő kísértete, az a rég eltemetett és elhamvadtnak hitt érzélem kezd főljárni kísérteni . . .

Hasztalan volt minden imádkozás, hasztalan volt az én megholt szentemet hívnom segítségül ellene, az csak főljött kísérteni, valahányszor azok a delejes sugáru, sötét szemek meleg részvétellel, őszinte rokonszenvvel nyugodtak arczomon.

Csak tetszhalott volt, nem halt még meg egészen, dörömbölni kezdett a sir ajtaján . . . Csak vastag hamu fedte, nem hamvadt ki egészen, főllobbant újra mint a parázs . . .

Főllobbant újra a kárhozat máglyája — és én éreztem, hogy ott maradnom előbb-utóbb örüléshez vezet, az orvosok légváltozást ajánlaltak — és én Nizzába jöttem.

Igy ismertelek meg kedves kis Charitas; szemedből láttam, hogy bánatban, árvaságban rokon vagy velem, még mielőtt egy szavadat se hallam s hogy bár a föld különböző vidékén, mindkettőnk útja nagyon tövises.

Tőled úgy tudom a halál ragadta el legkedvesebbedet. Nagy gyötrelem; de van hozzá remény ott főlül a túlvilágban vetett erős hitem, míg számomra nincs menyország, nincs remény sem ott sem itt alatt.

Lásd gyermekem még nálad is van boldogtalanabb e földön, — viseld békén keresztetedet, a mely alól remélsz — főlámadást . . .

*
Hosszu sóhajjal csuktam be a könyvet. Szegény Viola, szegény Charitas! Tövises életűn jártok mind a ketten, vér serked lábatok nyomán, pedig virágos ösvényt érdemeltek. Hogy melyik tövisesebb? én nem mondhatom meg.

Ott ültünk ismét mind a hárman az illatos gyepen, a gyönyörű fekvésű dombtetőn, mint pár hete. Az én kis haldokló virágom már csak mint egy bájos, lenge árnyék.

Nagyon elfaradt, míg idáig sétált, bágyadt feje Viola keblén nyugodott, ki gyöngéden simogatta fényes haját.

— Sok fájdalom ért e rövid élet alatt, — susogta halkán — de téged még több édes Violám. És téged még sem tört meg úgy, mint engemet; rajtad nem hagyott nyomot a küzdelem, a bánat; büszkén, egyenesen és hidegen tudsz járni-kelni, míg én — nézd, már alig tudom a fejemet föntartani.

— Ne irigyeld azt tőlem kedvesem, a mely fa nem hajol meg a viharoknak, annak törnie kell . . .

Elhallgattunk, mintha mindhárman a szavak értelmén tünődneünk.

— Nekünk válnunk kell, kedves Charitas, — szólt Viola rövid szünet után — ime egy sürgöny haza hív Imola kis fiához keresztanyának.

— És én, — felelte Charitas — épp most akartam mondani, hogy válnunk kell, kedves Violám; mert egy belső sugallat haza hív, hogy miért? ha rám nézsz, úgy hiszem magyarázat nélkül is tudhatod . . .

— Tehát menjünk hazafelé is együtt, míg lehet.

Ugy is lett. Pár nap mulva utban voltunk mindannyian. Szegény kis Charitas, tudtam, miért siet; de tudtam azt is, hogy a drága sirt, melyhez siet, már nem éri el élve. Végkép elhervadt már a szegény lassan hervadó virág.

Kora reggel volt, még a nap sem kelt föl; Charitas nem tudott pihenni; remegő, tá-molygó léptekkel fölment a hajó fedélzetére. Nagy meglepetésére Violát már ott találta. Egy padon ült a fiatal asszony, meggörnyedt testtel, kezeibe temetve arcát. Charitas odament hozzá és gyöngéden átölelte, — az összereszent, mint a tetten kapott bűnös.

— Kedves Violám — szólt a leányka bágyadtan hozzá simulva, — én meghalok. A férreg, mely életemen rágódott, úgy érzem, hogy elesendesült, munkája immár be van fejezve . . .

— Kedves Charitas, a fa, mely nem hajolt meg a viharok, úgy érzem — eltörött . . .

Midőn följött a nap, első sugarai két halottra estek, kik egymást átkarolva szunyadtak egy kis padon a hajó fedélzetén és álmodtak az örökkévalóságról.

Előszólt a hajóorvos és konstátálta, hogy mind a kettő halott. Egyik élet-lámpáját a sorvadás, a másikat gyorsan ölé méreg oltotta ki.

— A fa, mely nem hajol meg a viharok, annak törnie kell, — most már értettem.

Néztem, néztem a két szép halvány halottat, kik tövises utjuk végére érve pihentek csendesen; szemembe könnyfátyol borult, megkérdeztem tőlük halkán susogva:

— Viszonláttad-e? . . .

— Álmodsz-e róla? . . .

Elvitték a boldogtalan fiatal asszonyt csillogó érzékörsóban millió virággal, gyertyával díszített külön hajón — s mi lefektettük halvány leánykánkat egyszerű fakoporsójába, melyen csak két koszoru illatozott, enyém s nagy-nénj é. — Azt eltemették harsogó gyászzenével a márvánnyal rakott sírbolt mélyébe, — ezt kikisértük csendes harangszóval porló kedveséhez a föld ölébe.

Milyen különbség az utolsó uton, pedig az élet útján együtt haladtak a tövises között . . .

És én, midőn sétára indulok, gyakran fölkeresem a temetőt, gyakran meglátogatom kedves halottamat, kinek sírja fölött nem áll magas márványból obelisz; kinek porain nem nőnek diszvirágok; hol a futóborostyán két kis fejtát ölel — s szemébe nézve az ingó vadvirágoknak, hallgatva a fákon átsuhanó szellőt, úgy eltűnődöm: minden embernek van keresztje, de miért azoké a legsúlyosabb, miért azok a legboldogtalanabbak, kiknek szivők legjobb, lelkük legnemesebb? . . .

KÖZGAZDASÁG.

Hogyan ültessük új szőlőinket?

Valamikor régen a bornak nem volt olyan nagy értéke, mint most, de régen is lehetett, mikor még a vasút dübörgő kerekei nem szaladtak oly messze azzal a mai napon már nagyra becsült portékával: a borral. Ma meg úgy vagyunk, hogy volna, a mi elvigye messze, s hozzon érte akár aranypénzt, melylyel ruhát s más mindenféle szükséges dolgot összevásárolhatnánk családtagjaink részére, de sajnos nincs mit elvigen, nem terem bor, nem kapunk pénzt, nem vehetünk ruhát és más szükséges dolgokat. Mutatja azt a sok eladó szőlő, de ma csak szőlőnek való hely igazabban mondva; mert szőlőt, melyben bor terem, ma is sokan vennének, de csak olyant, a melyik mint a régi biztosan teremne sokáig, hogy az unokánk is ehessék róla, s mivel ilyen szőlő most nincs, így sok az eladó ház, mert a szegény embernél hamar ott van a zseb megürülése, de talán soha se is volt az tele! De ha tovább megyünk, azt vesszük észre, hogy megérzi ezt mindenki, mert a kádárnak

nines munkája, a kapásnak nincs napszáma, a kereskedőtől pénz nélkül nem lehet venni semmit. A ki szép új ruhában járt (t. i. a kis szőlősgazda), most foltosodik.

No de nem festem betűkkel a szomorú képet tovább! Hiszen mindnyájan tudjuk ezt, látjuk minden nap, s ez úgy van az egész megyében már, s még úgyabban lesz rövid pár év alatt, mert 46.000 hold szőlő pusztulását nem csak egy megye, de egy ország is megérzi.

A régi jó öregek művelték a szőlőt, a hogyan tudták, nem ügyeltek, hogy sorban állanak-e a tőkék vagy nem. Később belátták, hogy a soros szőlőben könnyebben lehet kapálni, dolgozni, szebb is, de egy igen nagy dologra nem ügyeltek, azt mondhatom, országszerte sehol sem. Azt ugyan jól tudta, s tudja mindenki, hogy a szőlőt hegyoldalba ültetik, szóval lejtős helyen, s a hegyek talaja nem mind jó föld fenéig, de legtöbb helyen alól kő van, máshelyt sovány agyag, majd homok stb.; s még se gondoltak arra, hogy ha a sorokban lefelé kapálnak, így a kapával lassankint a földet mind lehuzogatják, s nyáron a nagy záporosok alkalmával a víz is segít lehordani a jó puha talajréteget, s egyszer csak szőlőterületük tetején nem lehet már a kőtől kapálni, nem nő a töke. Ez igen sok szőlőben bekövetkezett már, hogy phylloxera nélkül is pusztulóban volt sok szőlő teteje a termőréteg hiánya miatt.

Most új világot értünk, s különösen a bortermelés egészen más irányt kell hogy vegyen, mert a régi eljárás most többet nem lesz jó. Most elől kell kezdeni még annak is, a ki híres szőlősgazda hírében állott eddig, csak annyival vagyunk elébb Noe apánknál, hogy a bor erejét ismerjük, Noe apánk ezt nem ismerte s azért rúgott be állítólag, de aztán annyival hátrább vagyunk, hogy a bor erejét sokan ismerik, s mégis berúgnak. (Most ugyan nem olyan sokan, mint régen! A szedő.) — Szóval elől kell és pedig okosabban kell elől kezdeni az új szőlőtelepítést, mert aki most nem számít előre, könnyen kidobja a kis maradék pénzt is, s a mellett igen nagy baj az is, hogy nem sok idő van számíthatni, várakozni másokra, hogy vajjon mit nyer az új szőlőjével, mert ojtásra való hazai nemes vesszőnk se lesz rövid pár év alatt.

A ki megpróbált már több amerikai faj szőlőt a szőlője talajában, hogy azok közül melyik díszlik nála legjobban pl. az aljban, a szőlő közepén, a tetején, az ültessen, ha talaját jó 2 láb mélyen megforgatta, s vesszőről is gondoskodott már.

De éppen itt jön a legfőbb dolog, a mit le akarok írni, azt t. i., hogy hogyan ültessen? — Mert nem mindegy az, ha jól vagy rosszul ültetnek, mivel az ültetés alakja az új szőlőtelepítés alapja. Nem azért kell most ritkábban ültetni és keresztbe kapálni, mert nincs elég vessző, s a mi van, az is drága, (itt Pécsen a legolcsóbb a világon) hanem azért, hogy egy tőkének nagyobb hely jusson, a miből jobban táplálkozzék, s így szebb s sokkal jobb munkát lehessen végezni. Azt mindenki tudja, hogy 4 állatnak való téli takarmányból nem lehet 6-ot jól kiteleltetni, így van ez a szőlőtőkével is, a mi 4 tőkének való hely, oda nem lehet 6-ot ültetni, mert egyik a másikat nyomja el, s kevesebb tőkéhez kevesebb karó is kell. De a mi legfőbb, most egy új töke, pl. egy ojtovány több fáradságba, költségbe kerül, mint régen egy döntés, bujtás költsége (pécsi napszám mellett), de meg az ojtást dönteni, bujtani nem lehet, mint régen, mert a nemesítés a föld alá jut, s ott elpusztul; tehát keresztbe kell a hegy lejtője irányával ültetni, hogy a kapálás keresztbe menjen, a talaj le ne kopjék, de másfelől meg ritkán kell ültetni, mert másként nem lesz elegendő talaj, hogy télire az ojtványt jól behessen fedni. — De hiszen minnek bizonyítgatok annyit, hiszen mindenki emlékezik még rá, hogy az utak, barázdák mellett végig-végig mindig szebbek voltak a tőkék, mindig szebb és jobb termés volt ezeken, mert több levegő volt s a gyökereknek több tápláló talaja, mint benn a sűrű tőkéken. Inkább legyen 1000 szép jó termő tőké, mint 1500 oly sűrűen ültetve, hogy ne tudjam kapáltatni, műveltetni rendesen. De még egy dolgot el kell mondanom, és pedig látta mindenki, hogy 1889-ben és 1891-ben a levelek a tőkéről lehullottak még nyáron, mert a peronospora nevű gombabetegség azokat elszáritotta, megölte, de nincs olyan község Baranyamegyé-

ben, a hol egy-két értelmesebb gazda ne permetezte volna kékköves meszes vízzel, s azoknál a levelek megmaradtak, a termés jól megért a szőlő vesszőjével együtt, hogy jövőre is legyen ereje termést hozni. A kinek igen sűrű az ültetése, annak több kékköves víz is kell, s azon kívül a sűrűben nem is tud minden levelet jól megpermetezni, mert egyik a másikat eltakarja.

A leírottak után a helyesen gondolkozó szőlősgazdára bízom, hogy sűrűen, vagy helyesen ritkán ültesse-e az új szőlőt.

(Folyt. köv.)

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

W. I. S ó r ó s. Hagyjuk már a választási izgalmakat; csendesítsük le szépen a fölizgatott kedélyt. Látja, mi is hüvelybe tettük a fringiót. A csata bevégeztetett; győző és legyőzött nyujtsanak egymásnak békejobbot. A pártszennvedély a választás alatt még csak érthető annyira a mennyire, talán jogosult is; de a választások után már nem férfiakhoz illő.

Névtelen leveleket nem vehetünk figyelembe.

T. Sz. B. A „Románéz“-nak nagy hibája a technika gyenge volta. Maga az alapgondolat különben elég kedves tárgyat szolgáltat a románézhoz.

X—y. Az a pécsváradi uyilatkozat nyomban a maga értékére száll le, ha az ember megnézi az aláírásokat. Hagyjuk őket a maguk meggyőződésében. A dolgokkal alapjában ismerős nagyon jól tudja, hogy ha valamely választásnál olyan vádak, minők ezek is és még nagyon sok hasonló, csak valami kis alappal bírnának, hát bizonyosak lehetünk tőlök, hogy kérvénnyel támadnak meg a választást, különösen az on a részen. Azért hát csak nyugalom és béke!

NYILT-TÉR.*)

Köszönet-nyilvánítás.

Mindazok, kik forrón szeretett jó fiunk, felejthetlen kedves testvérünk

Lengyel László

temetésén megjelenni sziveskedtek, különösen pedig elhunyt kedvesünknek — a részvét és kegyelet oly szép jelét tanúsító — volt pályatársai, fogadják ez uton is legmelegebb köszönetünk nyilvánítását.

Pécsen, 1892. február 16-án.

A bánatos szülők

testvérek.

Original

SELTTERS-VIZ

Kellemes természetes asztali- és gyógy-víz (Nassau), mely elnyálkásodás-, hurut-, rekedtség-, hólyag és gyomor-bajokban jónak bizonyult.

Tessék határozottan „Original“ Selters-vizet kérni, mely kupakkal, vignetéval és a dugón „Original“ felirattal van ellátva. — Raktáron mindenütt.

Seltersi vízszállítás Selters-Weiburgban (Nassau.)

* Ezen rovat alatt megjelentekért nem vállal felelősséget A szerk.

Laptulajdonos:

NAGY FERENCZ.

Felölőszerkesztő:

HAKSCH LAJOS.

H i r d e t é s e k :

Little pezsgő
gyári raktára Pécsen, a királyi
tábla palotájában

Eizer János

kereskedésében, a hol ezen gyárban előál-
litott pezsgők eredeti gyári áron kaphatók.

Hasonlóképp raktáron tartatnak és mérsékelt
áron árúsítatnak a következő valódi francia
pezsgők: **Pomery** és **Greno**, **Moet** és
Chandon, **Roederer** és **Cliquot**, továbbá
hazai és francia legjobb minőségű **Cognac**.

4535. sz.

1891.

Árverési hirdetmény.

A dárdai kir. jbiróság mint tlkvi hatóság
közölni teszi, hogy Baranyamegye gyámpénz-
tára végrehajtható Szmaics Vászó kácsfalui
lakos végrehajtást szenvedett elleni 248 frt 95
kr. tökkövetelés s járulékaik iránti végrehajtási
ügyében a dárdai kir. jbiróság területén levő
Kisfalud községben fekvő a kisaludi 462. sz.
tlkvben felvett 89. hsz házhelyre, udvartér és
kertre az árverés 349 frtban ezennel megáll-
apított kikiáltási árban elrendeltetik és hogy a
fennebb megjelölt ingatlanok az 1892. évi márcz.
hó 2. napján d. e. 10 órakor Kácsfalui köz-
ségben a jegyzői irodában megtartandó nyil-
vános árverésen a megállapított kikiáltási áron
alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingat-
lanok becsárának 10%-át, vagyis 34 frt 90
krt készpénzben vagy az 1881. évi 60. t. cz.
42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az
1881. november 1-én 3333 sz. a. kelt igazság-
ügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óva-
dékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez
letenni, avagy az 1881. évi 60. t. cz. 170. §-a
értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges
elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt
átszolgáltatni.

Dárdán a kir. jbiróságnál mint tlkvi ható-
ságnál 1891. évi október hó 4. napján.

Jobst Béla
kir. albiró.

Csúsz, köszvény, tagszaggyatás, fejtájás, csipő-
fájdalom, hátfájdalom stb. ellen legjobb bedörzsö-
lés a Richter-féle

Horgony-Pain-Expeller.

Több mint 20 év óta a legtöbb családban is-
meretes mint fájdalom-enyhítő szer és majdnem
minden gyógyszerárban kapható 40 és 70 krért.
Mint hogy utánzások léteznek, ennél fogva mindig
határozottan:

„Horgony-Pain-Expeller“
kérendő.

Becsét vesztí

a legválasztékosabb étel is, ha nincs étvágyunk.

Az étvágy gerjesztésére úgy mint minden-
nemű gyomor bajok ellen melegen ajánljuk t.
olvasóink figyelmébe:

Egger dijjutalmazott Szóda-ásványvíz.

Kapható 30 kros eredeti dobozokban a
monarchia összes gyógyszerárában, valamint az
Egger A. fia gyógyszer különlegességi gyá-
rában.

Pécsen: Sipőcz Ist., Erreth János, Göbel Kálmán, Zsiga
László és az írg. rend gyógyszerárában. Mohács: Luiszer
Viktor és Szendrey Jenő gyógyszer. Siklóson: Szent-
györgyi Mór és Petrasch S. gyógyszer. Pécsváradon:
Dvorszky Béla gyógyszer. Dárdán: Czingelly örök és
Dermár Pál gyógyszer. Sásdon: Mandák Gy. Sándor
gyógysz. Szt.-Lőrinczen: Szilágyi György gyógyszer. Szi-
getvár: Salamon Gyula és Visy Sándor gyógyszer. Bony-
hádon Eibach Odön gyógyszer.

Idős és fiatal férfiaknak

ajánljuk a dr. Müller orvosi tanácsos által
ujacsb és nagyobbított kiadásban megjelent
iratot a

megzavart ideg és Sexual-rendszer

gyökeres gyógyítása tanulmányozására.
Szabad szállítás borítékban 60 krért, le-
vélbélyekben.

Eduard Bendt, Braunschweig.

Ház eladó.

Baranya-Szt.-Lőrinczen a vá-
sártéren lévő 121-ik számú ház,
mely áll: 2 kényelmes lakás és gazdasági
felszerből, belsőséggel együtt, szabad kéz-
ből eladó.

Értekezhetni az ott lakó tulajdonosnő
Puppits Györgynével.

647. sz.

tkv. 1892.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint tlkvi hatóság
közölni teszi, hogy Dr. Pick Mór és Dr. Pa-
zitzky Ede csatlakozott végrehajthatóknak Ehret
Henrik és neje Rothermel Julianna végrehajtást
szenvedett elleni végrehajtási ügyében Konstan-
czer Antal által tett magasabb ajánlat folytán
a pécsi kir. törvényszék és a pécsváradai kir.
járásbíróság területén levő Hidasdon fekvő a hi-
dasdi 318. sz. tjkben felvett 483. hszsz. 2. sz.
malomra, udvar és kertre, 479, 480, 624, 630
és 631 hszsz. fekvőségekre a tett magasabb
ajánlati összeg 5170 frtban mint ezennel meg-
állapított kikiáltási árban az ujabbi árverést el-
rendelte, s hogy a fennebb megjelölt ingatlanok
az 1892. évi mártius hó 21. napján d. e.
10 órakor Hidasd község házában megtar-
tandó nyilvános árverésen a megállapított kikiál-
tási áron felül fognak eladatni.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingat-
lanok becsárának 10%-át, vagyis 517 forintot
készpénzben, avagy az 1881. évi 60. t. cz. 42.
§-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881.
évi nov. hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügy-
miniszteri rendelet 8. §-ban kijelölt óvadékké-
pes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni,
avagy az 1881. évi 60. t. cz. 170. §-a értelmében a
bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezésé-
ről kiállított szabályszerű elismervényt átszol-
gáltatni.

A pécsi kir. törvényszék mint telekkönyvi
hatóság 1892. évi január hó 14-ikén.

Lukrits István
kir. törvényszéki bíró.

Uj! Nickel-féle érczkoporsók. Uj!

„KEGYELET“ első pécsi temetkezési intézet

Pécsen, Perczel-(ó-posta)utca 22-ik sz. saját házában.

Van szerencsénk a nagyérdemű közönségnek ezennel teljes tisztelettel tudomására
hozni, hogy intézetünket újból szerveztük és tetemesen kibővítettük, úgy, hogy minden te-
kintetben a legmagasabb igényeknek is képesek vagyunk megfelelni.

Rendezünk szép temetéseket pompás üveggöncsokban, raktárt tartunk fa- és érczkop-
orsók, valamint sírkövek, elvállalunk hulla-szállításokat légmentes érczkopor-
sókban a bel- és külföld minden irányában.

Törekvésünk oda irányuland, hogy mint I-ső pécsi temetkezési intézet minden tola-
kódás nélkül pontos szolgálat és valódi (nem látszólagos) olcsóság által mint eddig, úgy ezü-
tán is a minden oldalról tanúsított bizalmát továbbra is kiérdemeljük.

További tévedések kikerülése végett bátorodunk újból kijelenteni, hogy intézetünk
küzdelésével, temetések felvételével és rendezésével

Gindl Alajos úr

van megbizva.

Maradtunk kiváló tisztelettel

Hartl Ferencz és társai.

Kindl Ferencz, Szigriszt János, Lauber Rezső,
özv. Hoffman Károlyné, özv. Edhoffer Ferenczné.

Pósta és távirat cím: „Kegyület“ Pécs.

Goromban
örölni

Kathreiner

Kneipp-Malátakávéja,

az egyetlen babkávé ízével és
illatával bíró malátakávé.

Sohasem nyitottan, csupán eredeti csomagokban
a fenti veltélyvel.
Kapható minden gyarmatban és drogeriában.

Árverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. é. LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a dárdai kir. járásbíróság 6490/91. számú végzése által Nedler Sándor végrehajtató javára Majorics Károly ellen 150 frt tőke és jár. követelés erejéig elrendelt s 1891. évi december hó 27. foganatosított kielégítési végrehajtás alkalmával bíróilag lefoglalt és 684 frt 45 kr-ra becsült 15 hordó borból álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a 28. 1892. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis **Bodolya községhez tartozó Csibagád csárdában**, azaz alperes lakásán leendő eszközzésére 1892. év február hó 24-ik napjának délelőtti 10 órája határidőül kitűztek és ahhoz venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Pécsen, 1892. évi febr. hó 9. napján.

Schönberger Sámuel
kir. bír. végrehajtó.

Eddig fölülmulhatatlan!

Maager Vilmos-féle valódi tisztított DORSMÁJOLAJ

Maager Vilmostól, Bécsben.

Az első orvosi tekintélyek által megvizsgáltatott és könnyű emészthetőségénél fogva gyermekeknek is különösen ajánlatik és rendeltetik mindama eseteknél, melyeknél az orvos az egész testi szervezet, különösen a mell és tüdő erősítését, a test súlyának gyarapodását, a nedvek javítását, valamint általában a vér tisztítását el akarja érni.

Egy üveg ára 1 frt és kapható a gyári raktárban Bécsben III./3. Heumarkt 3., valamint az osztrák-magyar monarchia legtöbb gyógyszerházában.

Pécsen kapható: Sipőcz István, Zsiga László, Erreth János és az Irgalmasok gyógyszerházában; Reeh Vilmos, Spitzer fia és Köszl János kereskedésében.

Főméltóságú **Herczeg Esterházy Miklós úr** javaira bíróilag kinevezett zárgondnoksága nevében ezennel közhírré tétetik: hogy **Ó-Dombóvár**ot tulajdonát képező

felső kis korecsmát beltelkével

együtt örök áron eladja a folyó év és hó 25-ik napján a helyszínén délelőtt fél 11 órakor tartandó nyilvános árverezésen.

Az árverezési feltételek Ó-Dombóvárrott a hercegi kerületi felügyelőségi irodában betekintheők.

Kelt Ó-Dombóvárrott, 1892. február hó 15-én.

Dombóvár-ozorai és kaposvár-baranyaszentlőrinci uradalmak kerületi Felügyelősége:

Paál József s. k.,

kerületi felügyelő.

Tőzsdei spekuláció.

Alólirott váltóház a napirenden levő valutarendezés folytán tisztelettel felhívja a n. é. közönség becses figyelmét úgy a **tőkebefektetésre**, valamint a **spekulációra**. A bécsi tárgyalások köztudomásra jutván, a tőzsdei helyzet igen kedvező, a mérvadó spekuláció papírok rohamosan emelkedtek, és befektetési értékek nagy mennyiségben vásároltattak.

Kitűnő összeköttetésem és megfelelő tőkémnél fogva

tőzsdei megbízásokat

a legpontosabban és a legkulánssabban eszközölhetek.

Tudakozódásoknak, melyek semmi transactióra nem köteleznek, ugyszinté tőzsdei megbízásoknak legszigorubb titoktartást biztosít

Lustig Miksa váltóháza

alapított 1885.

Budapest, Váci-körút 43. — Telefon 1335.

LE GRIFFON

a legjobb szivarkapapír

kapható Ait és Böhm kereskedésében Pécsen.

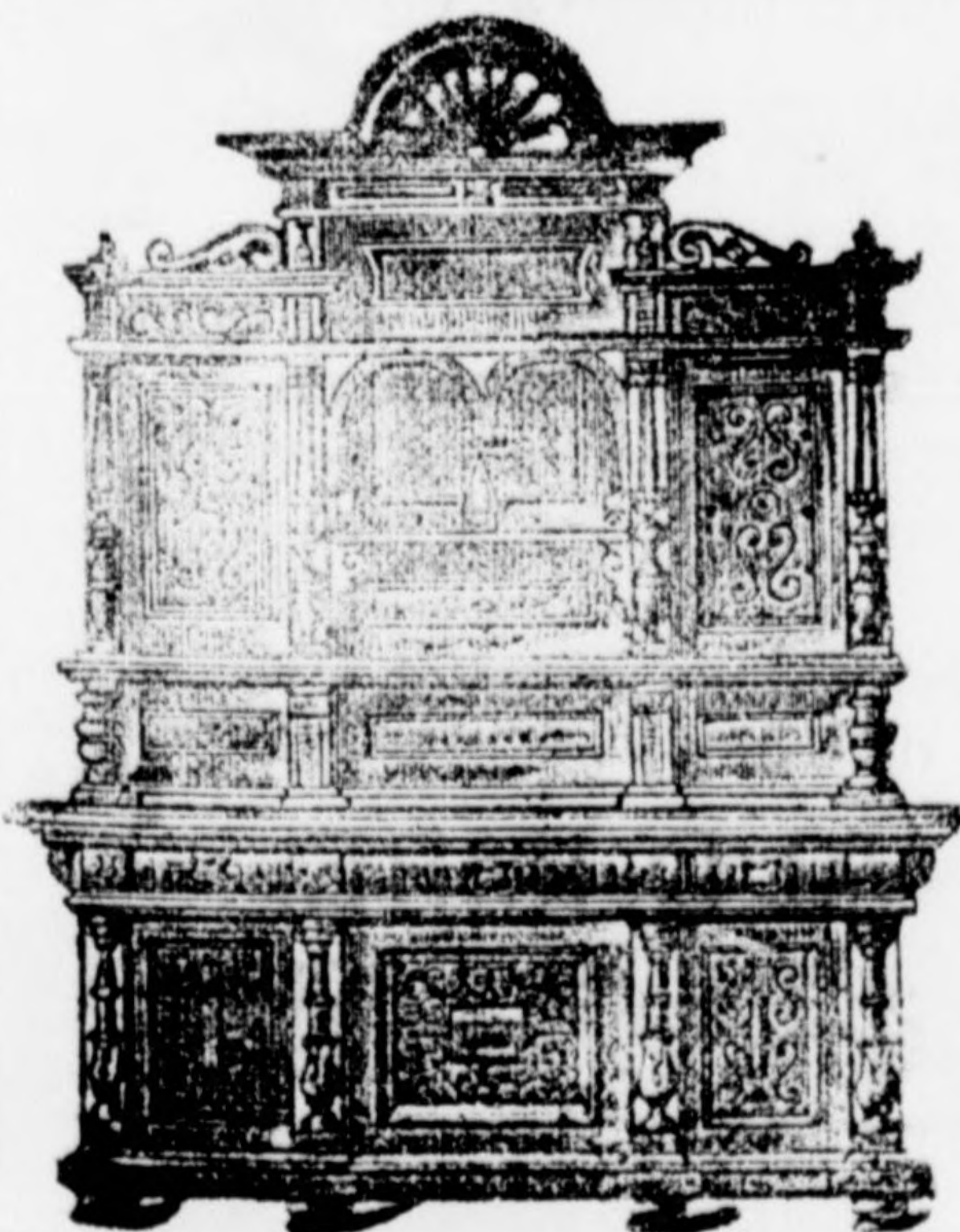
Fontos

mezőgazdák, földmivesek, szeszfőző, malom és gyártulajdonosoknak. Vásárlók a legmagasabb áron bármily állapotban levő gőzmozdonyokat, cséplőgarnitúrákat, szeszfőző és malomberendezési tárgyakat, ócska vasat és érczet

készpénzfizetés mellett

Grünwald Adolf Budapest

VI. Gyár-utca 7. sz.

ZSOLNAY IMRE butorraktára és műhelye

(tetemesen nagyobbítva)

PÉCSETT

Ferencziek-utca II. szám.

(A pécsi edénygyár raktár ugyanott.)

Nagy választékban teljes és stilszerűen berendezett **alvó-, disz- és ebédlő-szobák**, mindennemű fa-, vas- és kárpitozott bútorok, képek, tükrök, függönyök, függönytarok, és minden e szakmába vágó cikkek.

Abban a helyzetben vagyok, hogy **bútorvásárlások** nálam ép oly jutányosan eszközölhetők, mint Budapesten vagy Bécsben.

Taizs József Pécssett.

Könyvnyomda, könyvkötészet, nyomtatványraktár, író-szer és papírkereskedésében kapható:

Valódi „Anthracen-ténta.“

Valódi „Alizarin-ténta.“

Valódi „Király-ténta.“

Valódi „Gallus-ténta.“

Kökorsókban és üvegesekben. (Külföldi és hazai gyártmány.)

➡ **Piros és kék ténta.** ➡

Pecsét-viasz, pecsét-festék.

Autograph-ténta és festék.

Fekete és színes írónok.

➡ Radir-gumi, gumi arabicum, oldva. Tollak és tollnyelek. ➡

Író-, fogalmi és itatóspapírok.

Eau de Labarague,

kitűnő szer tinta-, vörösbor- és gyümölcsfoltok eltávolítására fehéreneműből és papírról.

Stephanie-Mille 50 finom levélpapír és 50 levélboríték
diszes dobozban 70 kr.

Jelző ténta, kimoshatatlan.

➡ **S minden e szakmába vágó cikk.** ➡

Állam érem

haladás- és versenyképességért.

SCHÖNWALD IMRE

ékszerész, órás és látszerész

Kiállítási aranyérem

szép és jó munkaért.

Főüzlet:

Király-utca, Hattyu-épületben.

PÉCSETT.

Műhely:

Király-utca, Mestries-féle házban

T. cz.

Ezzel van szerencsém a n. é. közönség szives tudomására ajánlani, miszerint — egy általánosan érzett szükségén segitendő — üzletemet újabb időben egy szélesebb munkakörű

vésnöki műhelylyel

is kibővítettem és az ez iránybani legkényesebb műigénynek megfelelőleg minden e szakmába vágó munkálatok, u. m. bárminemű arany- és ezüst-, vagy más fém- v. kőre vésendő

üzleti, hivatalos v. magánhasználatu pecsétnyomók, érmek, czimerek, domborművek, legdiszesebb jelvények és monogrammok

s több effélék gondos és jutányos elkészítésére vállalkozom s kívánatra a készitendők rajzaival előzetesen is szolgállok.

Midőn üzletem ezen új ágát is igen t. vevőim kegyes pártfogásába ajánlani bátorkodom, kérem ez iránybani nagybecsű megbizásait, a melyekkel szemben szokott módon törekedni fogok kész szolgálataimat teljes megelégedésükre érvényre juttatni.

Egyben bátorkodom nagyválasztéku ékszer- és óra-készletemre s különösen **látszer-raktáromra** utalni, a melyet utóbbi időben **rendkívül dusan s kedvező beszerzési feltételek** mellett felszerelvén, azon kellemes helyzetben vagyok, hogy még a nagyvárosi versenynyel is mérközve, tisztelt vevőimet a lehető legmértékeltébb árak mellett kiszolgálhatom.

Üzletem bármely szakosztályából kívánatra választékküldeménynyel a vidékre is készségesen szolgállok.

Kiváló tisztelettel

SCHÖNWALD IMRE.